

Mål T-188/99

Euroalliages mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Dumpning — Beslut att avsluta en översyn av åtgärder som upphör att gälla —
Talan om ogiltigförklaring”

Förstainstansrättens dom (andra avdelningen i utökad sammansättning) av
den 20 juni 2001 . . . . . II-1761

Sammanfattning av domen

1. *Talan om ogiltigförklaring — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talan mot ett beslut att avsluta en översyn av antidumpningsåtgärder som upphör att gälla (Artiklarna 231 EG och 233 EG; rådets förordning nr 384/96, artikel 11.2)*

2. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Förfarande för översyn av åtgärder som upphör att gälla — Bibehållande av antidumpningsåtgärd — Villkor — Skada som fortsätter eller återkommer — Bedömningskriterier — Möjlighet att skadan fortsätter eller återkommer*
(Rådets förordning nr 384/96, artikel 11.2 första stycket)
3. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Förfarande för översyn av åtgärder som upphör att gälla — Institutionernas utrymme för skönsmässig bedömning — Domstolsprövning — Gränser*
(Rådets förordning nr 384/96, artikel 11.2)
4. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Förfarande för översyn av åtgärder som upphör att gälla — Inledning av en ny undersökning — Villkor — Tillräckliga bevis — Olika fall — Skillnad i förhållande till villkoren för att antidumpningsåtgärderna skall fortsätta att gälla*
(Rådets förordning nr 384/96, artikel 11.2)
5. *Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Förfarande för översyn av åtgärder som upphör att gälla — Undersökning — Beaktande av uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden för att motivera att en antidumpningsåtgärd får fortsätta att gälla — Saknas*
(Rådets förordning nr 384/96, artiklarna 6.1, 11.2 och 11.5)

1. En talan om ogiltigförklaring som har väckts av en enskild kan enligt fast rättspraxis endast upptas till prövning om sökanden har ett intresse av att få rättsakten i fråga ogiltigförklarad. Ett sådant intresse föreligger endast om ogiltigförklaringen av denna rättsakt i sig kan få rättsliga följder.

tag som företrädar gemenskapsindustrin.

(se punkterna 26—29)

Detta är fallet vid ogiltigförklaring av ett beslut att avsluta den översyn enligt artikel 11.2 i grundförordning nr 384/96 på antidumpningsområdet av antidumpningsåtgärder som upphör att gälla som inletts på begäran av en sammanslutning av tillverkningsföre-

2. Det framgår av artikel 11.2 första stycket i grundförordning nr 384/96 för det första att huruvida en åtgärd skall fortsätta att gälla beror på utfallet av en bedömning av konsekvenserna av åtgärdens upphörande, det vill säga av en prognos som grundar sig på antaganden beträffande den framtida utvecklingen av situationen på den berörda marknaden. Det framgår även

att endast möjligheten att skadan fortsätter eller återkommer inte är ett tillräckligt skäl för att en åtgärd skall fortsätta att gälla, eftersom det krävs att det har fastställts att det är sannolikt att skadan kommer att fortsätta eller återkomma. Det krävs inte att skadan kommer att fortsätta eller återkomma, utan det räcker att det är sannolikt att så kommer att ske.

(se punkterna 42 och 44)

3. Vid en översyn av åtgärder som upphör att gälla i enlighet med artikel 11.2 i grundförordning nr 384/96 innebär en undersökning av sannolikheten för att skadan återkommer efter att de införda åtgärderna upphör att gälla en bedömning av komplicerade ekonomiska frågor, vid vilken institutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Domstolsprövningen av denna bedömning skall därför endast avse en kontroll av att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk.

(se punkt 46)

4. Villkoren för att inleda en översyn av åtgärder som upphör att gälla får inte förväxlas med förutsättningarna för att åtgärderna skall få fortsätta att gälla. Det följer således av systematiken i artikel 11.2 i grundförordning nr 384/96 att det för att inleda en översyn räcker att begäran som gjorts för gemenskapsindustrins räkning stöds av uppgifter bland annat om att något av de tre fallen som uppräknas i andra meningen i andra stycket föreligger. Dessa tre olika fall utgör emellertid i sig inte kriterier för bedömning av sannolikheten för att en skada skall återkomma i den mening som avses i första stycket i artikel 11.2.

Vad gäller det första fallet skall en översyn inledas mot bakgrund av tillräckliga bevis avseende fortsatt dumpning och därav vållad skada, utan att det förutsätts att den fortsatta dumpningen redan har fastställts. Det förhållandet att sådan bevisning föreligger får emellertid inte påverka utfallet av undersökningen. Vad gäller det andra fallet bör en översyn förvisso inledas när begäran innehåller tillräckliga bevis för att skadan helt eller delvis har undanröjts till följd av åtgärderna. Enbart det förhållandet att undanröjandet beror på åtgärderna räcker emellertid inte för att komma till slutsatsen att det är sannolikt att skadan återkommer om åtgärderna upphör att gälla. I det tredje fallet görs en uttrycklig hänvisning till sannolikheten för att en ny skadlig dumpning skall förekomma. Det är emellertid inte nödvändigt för att inleda en översyn

att exportörernas situation och marknadsvillkoren, som gör det sannolikt att dumpning och därav vållad skada återkommer, verkligen har fastställts. Begäran om översyn behöver endast innehålla bevisning som motiverar en utredning i detta avseende. För att åtgärderna däremot skall få fortsätta att gälla i enlighet med artikel 11.2 första stycket i grundförordningen måste omständigheterna till grund för denna sannolikhet fastställas mot bakgrund av resultatet av en undersökning.

(se punkterna 51—56)

5. Bestämmelsen i artikel 6.1 i grundförordning nr 384/96, enligt vilken uppgifter avseende tiden efter undersökningsperioden normalt inte skall beaktas, är således även tillämplig på undersökningar som utförs vid en översyn av åtgärder som upphör att gälla.

I artikel 11.2 i grundförordningen föreskrivs särskilt att skyddsåtgärder endast får fortsätta att gälla efter utgången av femårsperioden under förutsättning att de faktiska omständigheterna, som har konstaterats genom en undersökning som utförts i enlighet med grundförordningen, pekar på att det är sannolikt att skadan återkommer. För det fall resultatet av en sådan undersökning däremot inte räcker för att motivera att antidumpningsåtgärder fortsätter att gälla föreskriver grundförordningen att dessa skall upphöra. Detta innebär att omständigheter som hänför sig till tiden efter undersökningsperioden inte får beaktas i syfte att antidumpningsåtgärderna skall få fortsätta att gälla.

(se punkterna 74, 76 och 77)